

ORDENACIÓ DIACONAL – Germà Alejandro Enríquez Islas, missioner josefí

Sant Martí de Tous, 19-3-2017

Tercer diumenge de Quaresma / A

Superior de la comunitat de Missioners Josefins a la diòcesi de Vic i Sr. Rector d'aquesta parròquia de Sant Martí de Tous, pare Miguel,
Superior provincial,
Padres y hermanos josefinos,
Germans preveres i diaques,
Germà Alejandro,
Familiares del hermano Alejandro venidos de Méjico,
Germans tots.

Quiero empezar estas mis palabras en el momento de la homilia de la manera como empezaba sus cartas el padre Josep Maria Vilaseca: «Que la gracia de Jesús, María y José esté siempre con vosotros.»

I així és, avui la família dels missioners josefins, i juntament amb ella aquesta parròquia de Sant Martí de Tous i les parròquies que serveixen els missioners josefins, com també tota la gran família diocesana de Vic, ens alegrem perquè un germà josefí, Alejandro Enríquez Islas, rebrà el sagrament de l'orde en el grau del diaconat. El qui s'ha lliurat al Senyor en la vida religiosa, en el carisma propi dels missioners josefins, ara és cridat per l'Església a entrar en l'orde dels diaques. Ell, per la seva professió religiosa, vol viure la seva consagració al Senyor per mitjà dels vots de pobresa, castedat i obediència. I ara, escoltant la crida del seu superior, vol lliurar-se al ministeri de diaca, essent, enmig de la comunitat, presència de Crist, que a tots estima i serveix.

Hem escoltat en l'evangeli d'aquest diumenge tercer de Quaresma: *Aixequen els ulls i contempleu els camps, ja són daurats per a la sega... Jo us vaig enviar a segar el que no havíeu suat.* I aquesta és l'experiència de la nostra diòcesi avui, ara i aquí. Fou el treball, fa més de cent anys, del P. Josep Maria Vilaseca, nascut i batejat en la nostra diòcesi, en concret a Igualada, el que ara dóna fruit entre nosaltres amb el goig d'una ordenació diaconal. El treball missioner del P. Josep Maria Vilaseca en les terres de Mèxic, entre aquells que encara no coneixien prou l'Evangelí; treball fet amb el desig de donar glòria a Déu i fer bé als homes; i amb un lema clar, valent i decidit: «Adelante, siempre adelante, pues lo quiere san José»; ara aquell treball fructifica entre nosaltres. Nosaltres seguim el que un altre, el pare Josep Maria Vilaseca, i molts altres, han sembrat, en terres llunyanes; però en la mateixa Església i per a glòria de Déu.

Gracias, pues, padres y hermanos josefinos por vuestro trabajo misionero y evangelizador entre los jóvenes, allá donde estáis. Gracias, mama, hermanos y familiares de Alejandro, que sois la tierra buena en la que el Señor ha hecho brotar la semilla de la vocación religiosa y ministerial de Alejandro. Gracias, comunidad de misioneros josefinos en esta diócesis, porque habéis sabido

cuidar y acrecentar la donación de este hermano y, junto con él, la de todos vosotros. Ciertamente que la misión que os encomienda el Señor y su Iglesia en esta tierra pide de vosotros que deis lo mejor de vuestra vida y vuestra vocación. Ya que la misión aquí, en esta tierra de profundas raíces cristiana, tiene un gran reto: anunciar de nuevo a Cristo, en medio de una sociedad que lo debe todo a Cristo, pero vive alejada de Dios, cayendo en el relativismo destructor de las personas, de las familias, de los pueblos. La misión evangelizadora os pide a vosotros y a todos los que creemos en Jesús, el salvador de los hombres, una entrega generosa y fiel, santidad de vida y lanzarnos sin miedo a la aventura misionera. No perdáis nunca vuestro carisma propio de josefinos misioneros; sino que, antes bien, sepais, en la tierra que vio nacer a vuestro fundador encontrar más y más vuestra fidelidad a la entrega misionera.

No podem oblidar que avui és 19 de març, Sant Josep. I que en aquest dia un missioner josefí rep l'ordenació diaconal. Sant Josep és el custodi del misteri del Fill de Déu, fet home en les entranyes virginals de la seva esposa, Maria. A sant Josep li encomanem el nostre germà que rep l'ordenació diaconal, i a sant Josep mirem perquè ens ajudi a entrar més i més en el misteri del servei diaconal que avui rebrà l'Alejandro, per la imposició de mans i la pregària.

Sant Josep és l'home que es va deixar del tot en les mans de Déu. M'agrada de mirar-lo com l'home enamorat de Maria. Fou el Senyor el qui féu que es comprometessin en el matrimoni. I també és el Senyor el qui va posar en el cor de Josep el desig de la paternitat. I el Senyor, sense desfer el que ell va posar en el seu cor, amb escreix, li va donar el gran regal de servir en la paternitat, aquell que solament podia dir amb tota veritat «pare» al qui és la font de tota paternitat, el Pare etern. Per això ell rebé l'encàrrec de custodi d'aquesta paternitat divina del Fill etern de Déu, i, al mateix temps, l'encàrrec de ser custodi de la virginitat de la seva esposa, la sempre verge Maria. Sant Josep, l'home castíssim, és el servent de Déu i el servent de tota la humanitat, perquè el misteri al qual ell serveix és el de la salvació de tots els homes. Ens ha dit sant Pau en la carta als Romans: *Déu donà prova de l'amor que ens té quan Crist morí per nosaltres, que érem encara pecadors*. El misteri de l'Encarnació del Fill de Déu va unit al misteri de la Redempció de la humanitat. Ambdós misteris són revelació de l'amor misericordiós de Déu, que arriba a totes i cada una de les persones del món i de la història, des de la creació fins a la fi dels temps; aquest amor misericordiós que arriba a tots i cada un dels qui som aquí. Sí, Crist ha donat la vida per tu i per mi; Crist ha mort per nosaltres, tots i cada un de nosaltres podem dir amb tota veritat com sant Pau: *Crist em va estimar i es va entregar ell mateix per mi* (Ga 2,20).

Estimat fill Alejandro, pel ministeri diaconal seràs constituït servidor del misteri de Crist, a fi que amb el teu servei a l'altar, el servei a l'Eucaristia; amb la proclamació de l'evangeli, amb la predicació de la paraula; amb els teus ensenyaments i amb la teva vida de lliurament als germans, ells puguin escoltar l'anunci sempre nou de l'Evangelí de la vida, de la bona Notícia de l'Amor de

Déu: «Jesucrist t'estima, ha donat la vida per salvar-te i ara és viu al teu costat, cada dia, per il·luminar-te, per enfortir-te, per alliberar-te» (EG, 164).

Sant Josep fou l'home just. L'home ben atent a la voluntat de Déu. L'home que sabia escoltar la Paraula de Déu i en el seu cor donava el fruit de vida i de santedat. Sant Josep fou l'home del silenci. En els evangelis no trobem cap paraula de sant Josep. Però és que, en els evangelis de la infància de Jesús, tots els personatges clau, àdhuc quan parlen fan silenci, perquè fonamentalment escolten. Tots, començant per Maria. Quan ella parla, les seves paraules brollen de l'escolta de Déu: quan respon a l'àngel: *Sóc l'esclava del Senyor, que es compleixin en mi les teves paraules* (Lc 1,38), i quan canta, com a profetessa de la misericòrdia de Déu a favor del seu poble, en el *Magnificat*.

Benvolgut Alejandro, el qui és custodi del misteri de Déu a favor dels homes sap que porta entre les seves mans un gran tresor, que li demana santedat de vida, donació generosa. No hi pot haver santedat i donació sense la humilitat del qui sap que tot és do, tot és gràcia; del qui sap i el qui viu com un pobre, que tot ho espera de les mans del seu Senyor. Tingues, doncs, veritable estima pel silenci en el qual et facis escoltador de Déu, pidolaire de l'aigua de la vida. Deixa que cada dia el teu cor experimenti la set de Déu i el desig de beure l'aigua de la vida, amb la pregària llarga i intensa, fidel i humil. Escolta el desig de Jesús que diu: *El qui begui de l'aigua que jo li donaré, mai més no tindrà set: l'aigua que jo li donaré es convertirà en una font que brollarà sempre dintre d'ell per donar-li vida eterna*. Els homes d'avui, com els de tots els temps, saben llegir en els ulls del qui parla qui porta en el cor. La set de veritat i d'amor que tots els homes i dones porten en el cor, solament la pot associar Crist, el qui dóna l'aigua de la vida. En el teu ministeri i en la teva vida de diaca i de religiós els qui es trobaran amb tu, potser sense ni saber-ho, desitgen sobretot trobar Jesús. Com ensenyava el beat Pau VI: «Paradoxalment, el món, que, tot i els innombrables signes de refús de Déu, el busca per camins insospitats i sent dolorosament la seva necessitat; aquest món exigeix als evangelitzadors que els parlin d'un Déu a qui ells mateixos coneixen i tracten familiarment, com si estiguessin veient l'Invisible (Hb 11,27)» (*Evangelii nuntiandi*, 76).

Germans tots, Jesús va dir a la samaritana: *Tinc set*. I és el mateix que ens diu a tots i cada un de nosaltres: al germà Alejandro en el dia de la seva ordenació, però també a tots nosaltres. Sí, Jesús té set de la nostra fe i del nostre amor. Sí, Jesús està assedegat i solament nosaltres podem associar la seva set. Ell, enmig del nostre món, quan tantes i tantes coses reclamen la nostra atenció i el nostre cor, ens demana el cor, vol que l'estimem, com li pertoca, com el qui ha donat la vida per nosaltres. Ell vol que l'estimem amb tot el nostre cor, amb totes les forces, amb tota la nostra vida. Ell ens vol alliberar dels falsos ídols, dels enganys del nostre món, dels qui ens ho prometen tot però ens roben la nostra llibertat, la nostra vida. I el camí que ell ens ofereix és aquest: *Veniu a mi tots els qui esteu cansats i afeixugats, i jo us faré reposar. Accepteu el meu jou i feu-vos deixebles meus, que sóc benèvol i humil de cor, i trobareu el repòs, perquè el meu jou és suau, i la meva càrrega, lleugera* (Mt 11,29-30).

Sant Josep és el patró dels missioners josefins i és patró del Seminari. Demanem al Senyor que molts joves escoltin el crit de Jesús: *Tinc set*, i amb la seva resposta generosa associïn la set de fe i d'amor que té Jesús, amb la seva donació i el seu treball apostòlic, perquè molts homes i dones, molts infants, joves i ancians, trobin l'aigua viva de l'amor de Jesús, l'única que pot associar la set del cor humà. Que el Senyor ens doni molts i sants sacerdots, missioners i enamorats de Jesús, com el pare Josep Maria Vilaseca i tants i tants sacerdots diocesans i missioners josefins que han donat la vida per Jesús i pel seu evangeli.

Encomendemos, pues, con todo nuestro corazón, a nuestro hermano Alejandro que recibe hoy el orden del diaconado. Le encomendamos a la intercesión de san José y de su esposa la santísima Virgen Maria. Que los que fueron custodios del misterio del Hijo de Dios hecho hombre para nuestra salvación, sean también custodios del que quiere, con la fuerza del amor del Espíritu Santo, ser presencia de Cristo servidor de su Iglesia y de todos los hombres. Amén.